Библијска доктрина о присвајању и опорезивању пољопривредних производа

Пентатеух

Нека сада фараон изабере човека мудрог и разумног и постави га над земљом египатском. Нека фараон то учини, и нека постави управнике над земљом, и нека сакупи петину земље египатске у седам година обилних. И нека сакупе сву храну оних добрих година које долазе, и нека сакупе жито под руку фараону, и нека чувају храну у градовима. И та храна ће бити залиха земљи за седам година глади које ће бити у земљи египатској, да земља не пропадне од глади. Постање 41:33-36

И сабра сву храну за седам година које су биле у земљи египатској, и сабра храну у градовима; храну са поља које је било око сваког града сабра у једном. Постање 41:48

И почеше да долазе седам година глади, као што је Јосиф рекао; и глад би у свим земљама; али у свој земљи египатској беше хлеба. И кад сва земља египатска огладне, народ вапи фараону за хлеб; и фараон рече свим Египћанима: Идите к Јосифу; шта вам каже, учините. Постање 41:54-55

И Јосиф хранише оца свог и браћу своју и целу породицу свог оца хлебом, по њиховим породицама. И не беше хлеба у целој земљи; јер глад беше веома јака, тако да земља мисирска и сва земља хананска изнемогаше од глади. И Јосиф покупи сав новац који се нађе у земљи мисирској и у земљи хананској за жито које куповаху; и Јосиф унесе новац у фараонову кућу. А кад понестаде новца у земљи мисирској и у земљи хананској, сви Египћани дођоше к Јосифу и рекоше: Дај нам хлеба; јер зашто да умремо пред тобом? Јер нестаде новца. А Јосиф рече: Дај своју стоку; и даћу ти за вашу стоку, ако понестане новца. И доведоше своју стоку к Јосифу; и Јосиф им даде хлеба у замену за коње, и за овце, и за говеда крупна и за магарце; и храни их хлебом за сву њихову стоку те године. Кад се та година завршила, дођоше к њему друге године и рекоше му: „Нећемо крити од господара нашег да је новац наш потрошен; и стада наше стоке су код господара нашег; ништа није остало пред господарем нашим осим тела наша и земље наше. Зашто да умремо пред твојим очима, и ми и земља наша? Купи нас и земљу нашу за хлеб, да ми и земља наша будемо слуге фараону. И дај нам семе да бисмо живели и не умрли, да земља не опусте.“ И купи Јосиф сву земљу египатску за фараона, јер су Египћани продали сваки своју њиву, јер их је савладала глад; тако је земља постала фараонова. А народ пресели у градове од једног краја египатске границе до другог краја њеног. Само земљу свештеничку није купио, јер су свештеници имали део који им је доделио фараон, и јели су свој део који им је дао фараон; зато нису продали своју земљу. А Јосиф рече народу: „Ево, купио сам вас данас и вашу земљу за фараона; ево вам семена, па ћете сејати земљу. А кад буде жетва, даћете петину фараону, а четири дела нека

буду ваша, за семе поља, и за храну вашу и за оне из ваших домаћинстава, и за храну ваше деце.“ А они рекоше: „Спасао си нам животе; нека нађемо милост пред господарем нашим, и бићемо слуге фараонове.“ И Јосиф постави закон у земљи египатској до данас, да фараон добије петину, осим само земље свештеничке, која није постала фараонова. Постање 47:12-26

Анализа:

Закуподавац: Фараон (Влада / Монарх / Председник / Држава)
Закупац: Пољопривредници

Министар/секретар за пољопривреду: Џозеф Зафнатпанеах „Носилац семена“

Додела пољопривредног земљишта: Најмање 20% укупне површине земљишта треба да буде обрадиво

Буџет и управљање профитом:
Порез и десетина: 20%
(10% за фараона; 10% за свештенике - цркве и њихова земљишта су ослобођени пореза.)
Нето плата пољопривредника: 80%
(40% за семе за поље - сетва; 40% за храну)

Сваки град би требало да буде у могућности да сам снабдева себе храном.

За максималну ефикасност, људи би требало да живе близу залиха хране.

Економија која није подржана храном (не златом, не сребром, не новцем, не криптовалутама итд., већ храном) ће се на крају срушити. Полако али сигурно.

Чак и током глади, храна има цену и мора се купити. Никада није бесплатна.

Новац ће нестати током екстремне глади. Алтернатива ће бити систем трампе (храна за стоку, коње, стада, магарце, време - запослење/служба). Спровести политику НЕ РАДИ, НЕ ЈЕДИ (2. Солуњанима 3:10).

Ко год може да контролише снабдевање храном, може да доноси законе и контролише људе.